

Grundtaksten skal rette sig efter Grundens, og naar den er bebygget, tillige efter Bygningernes Værdi.

De ubebyggede Grunde inddeles i 3 Klasser: 1ste Klasse (Jord til Dyrkning eller Græsning) ansættes til 1,200 Kr. pr. Td. Land, 2den Klasse (Haver) til 2,400 Kr. pr. Td. Land; 3die Klasse (Grunde til Handelsbrug m. v., navnlig Tømmerpladser, Forlystelsessteder o. desl.) til 10,000 Kr. pr. Td. Land; ved mindre gunstig Beliggenhed kunne dog de sidstnævnte Grunde ansættes lavere.

Bygningsværdien bestemmes efter den til Brandforsikring foretagne Vurdering af vedkommende Ejendom eller, saafremt Ejendommen ikke maatte være brandforsikret, ved en Taksation i Overensstemmelse med de for Assurance fastsatte Regler.

En bebygget Grundts Værdi bestemmes til det Beløb, hvormed Ejendommens Værdi i Handel og Vandel overstiger Bygningens Forsikringsværdi, dog ikke til over 10 p. Ct. af sidstnævnte Sum, og saaledes, at Værdien ansættes klassevis for visse Strækninger med en Forskel mellem hver Klasse af 1 p. Ct.

De paagældende Værdier sammenlægges for hver Ejendom, og for hver 6,000 Kr. ansættes Ejendommen til en Portion Grundtakst.

Det Beløb, der skal lignedes paa Grundtakst, bestemmes ved de aarlige Budgetter, og deraf afhænger altsaa Grundtakstportionens Størrelse. Den har i Bydistriktet — der nu omfatter ca. 35,500 Grundtakstportioner — været i 1875—76 13 Kr. 60 Ø., fra 1876—77 til 1882—83 14 Kr. 20 Ø., fra 1883—84 til 1890—91 15 Kr. 60 Ø., fra 1891—92 til 1894—95 20 Kr., fra 1895—96 til 1899—1900 21 Kr., fra 1900—01 til 1909—10 27 Kr. og fra 1910—11 34 Kr. For Landdistriktet, der nu omfatter ca. 3,500 Grundtakstportioner, er Portionens Størrelse steget saaledes, at den fra den 1. April 1910 har udgjort 32 Kr.

Som det vil ses, steg Portionens Størrelse tidligere langsomt og med smaa Beløb. Fra 1891 har Stigningen derimod været hurtig og stærk. Grundejerne have derfor gentagne Gange anmodet Frederiksberg Kommunalbestyrelse om dens Medvirken til de her omhandlede Skatters Fiksering. Kommunalbestyrelsen har erkendt det uheldige i den Uvished med Hensyn til de faste Ejendommens Værdi, der følger af den nu gældende Beskatningsmaade, og har anmodet Indenrigsministeriet om at søge Lovhjemmel til en Forandring, hvorefter Skatten fremtidig fastsættes i

Forhold til Ejendommens Ejendomsskyldværdi til enhver Tid.

Efter Henstilling af Kommunalbestyrelsen har Ministeriet derfor udarbejdet ovenstaaende Lovforslag.

Med Hensyn til de enkelte Paragrafer i Lovforslaget bemærkes følgende:

Til § 2.

Den 1. April 1910 udgjorde Vurderingssummen til Ejendomsskyld til Staten for samtlige Ejendomme, som efter de nugældende Regler ere inddragne under Grundtakstansættelse, 273,2 Millioner Kr. For Regnskabsaaret 1910—11 blev der paalignet efter Grundtakst 1,337,000 Kr. Dette Beløb udgør 4,9 pro mille af nævnte Vurderingssum.

Paa denne Gennemsnitspromille har imidlertid den af de nugældende Regler følgende lave Beskatning af ubebyggede eller kun delvis bebyggede Grunde en væsentlig Indflydelse. Medens Grundtakstværdien af en ubebygget Grund i et til Bebyggelse egnet Distrikt er langt lavere end dens Ejendomsskyldværdi, nærmer Ejendommens Grundtakstværdi sig mere og mere til Ejendomsskyldværdien, jo mere Grunden bliver fuldt udnyttet, og kan for en fuldt bebygget Grund overstige dens Ejendomsskyldværdi, idet den i Forhold til Bygningsværdien højere Assuranceværdi vejer op mod den i Grundtakstansættelsen beregnede ringe Grundtværdi. For Tiden er Skatten i Bydistriktet $\frac{34}{6000}$ af Grundtakstværdien eller $5\frac{2}{3}$ pro mille af denne. Frederiksberg Kommunalbestyrelse har derfor ikke ment at kunne sætte Promillen lavere end $5,665$, idet den yderligere har anført, at ifølge anstillede Beregninger de nuværende Grundtakstskatter for samtlige Kommunens fuldt bebyggede Grunde i Promille af disse Ejendommens samlede Ejendomsskyldværdi udgør mindst $5,255$ og, naar de egentlige Strøgejendomme (Værnedamsvej, Falkonerallé og Gammel Kongevej fra Værnedamsvej til Falkonerallé) undtages, endog mindst $5,775$. En Regel om 5 pro mille vilde saaledes efterhaanden medføre en følelig Nedsættelse af de af de nuværende fuldt bebyggede Grunde udredede Skatter, og en Forringelse af de af den fremtidige Bebyggelse følgende Skatter.

Bestemmelsen om de $5,665$ pro mille er til Fordel for Kommunen for de Grundes Vedkommende, som forblive henliggende ubebyggede eller delvis bebyggede; men da Forhøjelsen fra de nuværende Skatter til de $5,665$ pro mille af Ejendomsskyldværdien foreslaas gennemført successivt i Løbet af 40 Aar (jfr. Forslagets § 3), vil det